

cd

Gode og gamle viser

Fra Nord-Trøndelag, nærmere bestemt Levanger-distriktet, stammer denne visen. Sangen er ca. 70 år gammel og må vel sies å være en rallarvise, forteller Per Johan Skjærstad.

JEG ER EN SLUSK

Jeg er slusk, javel,
hvem bryr seg vel om det, —
nei, min ferd
har dere ikke noe med.
Jeg har slitt meg
gjennom livet,
kjempet hårdt,
men sunket ned,
men jeg er da vel
et menneske for det.

Iblant slusk og rallar
har jeg slitt meg frem,
jeg var liten gutt
da jeg kom mellom dem.
Andre barn fikk mat og pleie,
jeg ble hånt og trampet ned, —
man forbannet kun den dag
da jeg kom til.

Den gang jeg var en gutt
da tenkte jeg som så:
Når jeg blir mann
da skal jeg målet nå,
og min egen lille stue
den sku' ligge høyt og fritt, —
men sånne luftkasteller
ramler som de vet.

Jeg har ikke mange gleder
her på jord,
tidlig ble jeg jaget
bort fra far og mor.
Er det rart da
at jeg drikker
når min sjæl er tung og matt,
og når sorgen skyves unna
for en natt.

Derfor godtfolk,
når de ser en slik som meg
vandre ensom og forlatt
på livets vei:
Et vennlig ord
kan varme sinnet,
la meg høre noe godt, —
av det onde
har jeg altfor meget fått.